

Lenka Müllerová: Působení ženy v pastoraci

Bakalářská práce.

Posudek vedoucího práce

Autorka ve své práci tak trochu vytáhla do boje za rovnoprávnost žen, kterou nechce vidět jako stírání rozdílů mezi pohlavími, ale chce vidět stejnou důstojnost muže a ženy v křesťanské perspektivě. To je základní úhel pohledu, na který má jistě plné právo. Jenže do boje nestačí mít jen chuť a odvalu, je třeba mít také adekvátní výzbroj a výstroj. Problém je zde v tom, že v práci tohoto typu nestačí hlásat vlastní nebo neznámo odkud vzaté názory a postoje, ale je třeba se zabývat v patřičné míře odbornou literaturou, která o daném problému pojednává. A ta je například v otázce postavení žen, vztahu mezi pohlavími a jejich možné odlišnosti víc než bohatá. Bohužel v první části (kapitola 1 a 2) je mnoho tvrzení a málo opor v literatuře. Není např. dost dobře možné pojednat o spiritualitě muže a ženy bez definování pojmu samotného a bez ohledu na psychologii. Na druhé straně jsou v textu vykládány obšírněji charakteristiky pastorace a charakteristiky farnosti, ale jaksi nenacházíme aplikaci těchto (citovaných) poznatků v hlavním tématu práce, kterým je působení ženy v pastoraci. Je škoda, že ze slibně postaveného tématu autorka nevytěžila více. Bylo by přece jen užitečné dospět k nějakým podloženým závěrům, které by ukazovaly, kde je vzhledem k určitým specifikům působení ženy v pastoraci důležité nebo přímo nenahraditelné, kde naopak může být nevýhodné.

Závěr je bohužel spíš stručnou repeticí probíraných témat a dále soupisem (samo o sobě správných) proklamací, než výsledkem celé práce.

Vadou na kráse je opakované užívání sekundárních citací tam, kde jsou dostupné originální prameny a tedy i citace přímé (např. pozn. 31, 61, 62, 64; u poznámky 27 to dokonce vzbudí dojem, jakoby M. Freiiová tvrdila cosi, co bychom od ní jako její názor sotva kdy mohli zaznamenat). Nevhodná je také přílišná závislost vždy jen na jednom autorovi a jedné nebo dvou jeho pracích v celé podkapitole (např. 2.3 nebo 4.1)

Jak to u prací tohoto typu bývá, může být přílišná osobní angažovanost autora či autorky v tématu práce spíš na překážku než k užítku. Ztrácí se nutný odstup a autoři se necítí být nuceni vyhledávat relevantní informace v literatuře, protože jsou tématu sami jaksi „plní“. Což je dobré pro beletrii, méně pro vědeckou práci.

Přes všechny uvedené výhrady považuji práci stále ještě za splňující nároky na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 30.5.2007

vedoucí práce